

leto je bilo 26. leto, kar na korist Kranjski deželi in sosednim deželam obstoji podkovska in živinozdravska šola. —

— (*Prepoved prehitre vožnje po mestu*) je magistrat gledé na pogostne nesreče iznova oklical, in res je to potrebno, ker ne toliko fijakarji, kakor mala in velika gospôda s svojimi kočijami po ulicah kot nora dirja, mislé, da bode kaj zamudila, če bi bolj zložno vozila. Naj bi se pa prestop te prepovedi tudi ostro kaznoval in prestopniki, če tudi so veliki gospodje, od magistrata očitno na znanje dajali.

— (*Pozor!*) 6. dne novembra bode 200 let, kar je prečast. gospod Knafel ustanovil mnogo zdatnih štípendij za Kranjce na Dunajskem vseučilišču; ustanovno pismo namreč se glasi od 6. novembra 1676. l. Pričakovati je, da oni gospodje, ki so vživali ali zdaj vživajo dobroto teh štípendij, se bodo ta dan hvaležno spominjali blagodušnega ustanovnika.

— (*V svetovni razstavi*) v Filadelfiji sta bila poslavljeni Idrija za razstavljeni cinober, Franc Steinmetz v Petrovem brdu pa za razstavljene parkete.

— Ravno pred tiskom današnjega lista nam je došla žalostna vest, da je izvrstni narodnjak g. Josip Iskra v Jelšanah 29. dne t. m. umrl. Prihodnje „Novice“ prinesó celo poročilo.

— Ravno kar nam je došla vest, da pri volitvi poslancev v Koperskem okraji v Istri je zmagala konservativna stranka, izvoljena sta lekár dr. Lion in pa dekan Fabris. Slava! O volilni borbi več prihodnjič.

— (*V 3 gledaliških igrach v dvorani čitalnični*) je gospá Odijeva, učiteljica v šoli dramatičnega društva, v nedeljo predstavila 4 svojih učenk. Vspeh je bil zadovoljin, učiteljici in učenkam na hvalo, posebno gospodičini Negrini-jevi, ki ima lep talent za šalo-igre, in pa gospodičini Berlogarjevi za sentimentalne role. Če bodo gospodičine marljivo in veliko se učile — kajti od talenta do umetnice je še dolga pot — bode Talija slovenska jim rada vila venec zaslug.

— Dramatično društvo prične svoje predstave v deželnem gledališču danes z igro: „Mlinar in njegova hči“.

— (*Pobirki iz časnikov.*) Našim bralcem je iz zadnjih „Novic“ znano, da je 115 Turških prijateljev v zbornici poslancev interpelacijo stavilo do ministerstva o Turških zadevah. „Tagblatt“ nekako ponosno poroča, da med temi Turškimi prijatelji se nahajata tudi dr. Schaffer in vitez Langer. „Pest. Lloyd“ pa, ki je magjaron prve vrste, je ta interpelacija „beispiellos matt und farblos“ (šmencano kilavo). No, to je zahvala gospodoma Schafferju in Langerju, da ju Magjari imenujejo „beispiellos matte und farblose“ Türkenfreunde. — „Tagblatt“ je prinesel očitno laž, da so Koroški in Kranjski Slovenci poslali Rusiji adresu z velikim številom podpisov, ki je prav veleizdajskega zadržaja. Kje je „Tagblatt“ to hudobno laž dobil, za to tu ne gre, čudno se nam le zdi, kako da sme vkljub tiskovnih postav po krivim narode dolžiti veleizdajstva.

Kmetovalcem okolice Dolske

naznanja podpisani odbor, da s pritrjenjem sl. ministerstva kmetijstva bode gosp. Fr. Povšè, profesor na deželni kmetijski šoli v Gorici,

prihodnjo nedeljo, to je, 5. novembra popoldne v Dolu razkladal nekatere za kmetijstvo Posavsko posebno potrebne nauke.

Naj bi se mladi in stareji gospodarji prav obilo udeležili tega brezplačnega poduka.

Glavni odbor družbe kmetijske Kranjske
v Ljubljani 30. oktobra 1876.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Seja zbornice poslancev v soboto bila je jako važna v dvojnem oziru. Prišel je namreč v obravnavo dopis 31 Českih narodnih zastopnikov, ki so bili v državni zbor voljeni, pa ne pridejo v zbor iz vzrokov že večkrat povedanih, ker od tega zbora ne pričakujejo niti za Česko pravice, niti za Avstrijo koristi. Predsednik zbornice dr. Rechbauer z navadnimi frazami izreče potrebo novih volitev. Dr. Pražak predlaga, naj se dopis Čehov izroči odseku 9 udov v poročilo; al predlog ta je bil zavržen z veliko večino; za-nj so glasovali le poslanci državnopravne stranke in pa Poljaci. — Potem pa se vzdigne ministerstva predsednik knez Auersperg in odgovarja na interpelacijo o Turških zadevah stavljeni od 115 ustavovernih poslancev, in pa na interpelacijo stavljeni od slovanskih zastopnikov. Jedro obojnega odgovora je bilo to, da politika monarhije gre pred vsem na to, da se mir ohrani, al to prizadevanje sme le tako daleč segati, da varnost in interesi monarhije nikakoršne škode ne trpijo; od tega cilja ne bodo ministra vnanjih oprav niti odvrnile manifestacije za pričetek vojske, niti nikakoršne druge izjave, ki bi utegnile na škodo biti moči in veljavi monarhije. Zato se politika monarhije ne more ozirati na nobeno narodnost. Kakor dozda se bode politika vlade tudi vprihodnje strogo držala dvojnega cilja: ohraniti mir in zboljšati stan kristijanov na Turškem. — Med ministrovim govorom je na strani liberalcev nastajal hud nemir, čulo se je psikanje, da! celó besede: „to je nesramno“, „to je žuganje“! Predsednik zbornice zaključí po tem zborovanje, ki se zaradi velike izburjenosti ni moglo nadaljevati. — Kakor časniki poročajo, so imeli vsi ministri po seji mnogo pôsla, da so potolažili srdite liberalce, češ, da se knezu Auerspergu govorečemu o „nikakoršnih družih izjavah“ še sanjalo ni o „izjavah državnega zbora“, ampak da je le mislil na demonstracije, ki se pripravljajo v Pragi, Ljubljani in družih slovanskih mestih, in da so tedaj one besede veljale le slovanskim demonstrantom. — Kako da so Slovani postali zdaj mahoma demonstranti, ne pa Magjari v Peštu in Dunajski ustavoverski časniki — to pač je prikazen, katere smo Slovani Avstrijski že vajeni! — Bila bi nam tu prilika ostro besedo reči, al kaj! — ker vživamo tako tiskovno svobodo, katero je opisal zadnje dni v državnem zboru dr. Knöy tako-le: „Die Pressfreiheit ist bei uns nichts anderes als Confiscationsfreiheit, in der es der Polizei und der Staatsanwaltschaft freisteht, das, was der Regierung missliebig ist, zu confisciren und durch das objective Verfahren ist dafür gesorgt, dass jede Confiscation auch ihre Bestätigung findet.“ Pa vsaj je bode tudi enkrat konec.

Iz Turškega bojišča. — Glas, da so Turki vzeli Srbom Djunis, ni resničen. Bile so pač krvave bitve, a Turki niso mogli nič kaj prodreti. Zdaj je menda sklenjeno že premirje za 6 tednov na vsem bojišču.

Ravnokar nam doide manifest akademičke mladeži Hrvatske v Zagrebu, ki v hrvatskem, italijanskem in nemškem jeziku sklepa z navdušenim klicem: „Živila svoboda! Živio narod Bulgarski! Živila Bosna i Hercegovina u jedinstvenoj i nezavisnoj kraljevini Hrvatski! Živio Franjo Josip I. kralj svih Hrvata!“